

Resolució 84/2019, de 14 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 15/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Vic

Informació reclamada: Sobre la implantació de la Administració electrònica.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: El legislador català, en base al criteri dels estàndards més favorables al dret d'accés, té legitimitat per a establir causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública més favorables a aquest dret que les previstes per la legislació bàsica estatal, encara que això comporti una major exposició per a les Administracions públiques de Catalunya; en conseqüència, la GAIP entén que si bé la legislació estatal bàsica d'accés a la informació pública inclou el caràcter repetitiu de les sol·licituds d'informació pública entre les causes d'inadmissibilitat, aquesta causa no pot ser aplicada per les Administracions subjectes a la legislació catalana, perquè l'LTAI PBG no la inclou al seu article 29, relatiu a les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública. No hi ha dubte que es tracta de dues sol·licituds coincidents en molts aspectes, però que també està clar que presenten diferències indubtables, pel que no poden ser titllades de repetitives, ja que no es patent, ni clar ni evident que la resposta a la primera sigui també necessàriament la resposta a la segona.

Paraules clau: Ajuntament. Administració electrònica. Programes informàtics. Reclamació contra inadmissió. Causes d'inadmissibilitat. Sol·licituds repetitives.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 13 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 15/2019, presentada contra l'Ajuntament de Vic, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 13 de novembre de 2018, després d'invocar el dret d'accés a la informació pública, la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Vic els "*programes que desenvolupa l'Ajuntament per a la implantació efectiva de totes les eines d'administració electrònica descrites a les lleis 39/2015 i 40/2015*".
3. La Reclamació presentada el 13 de gener de 2019 assenyala que l'Ajuntament no hauria respost a la sol·licitud anterior.

4. El 18 de gener de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vic i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre aquesta, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que n'és causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.
5. El 24 de gener de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Vic, segons el qual el 18 de maig de 2018 la mateixa persona reclamant hauria sol·licitat al mateix Ajuntament *"les eines que utilitza l'Ajuntament per a la tramitació electrònica de sol·licituds i expedients, d'acord amb l'establert a les lleis 39/2015 i 40/2015"*, informació que li hauria estat notificada l'1 de juny següent. L'informe considera que aquesta sol·licitud és repetitiva de la que n'és causa la present Reclamació i que es reproduïx per l'antecedent 2. Davant d'aquesta similitud l'informe municipal considera que procedeix aplicar la causa d'inadmissibilitat de l'article 18.1.e de la Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) (que estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública *"que siguin manifestament repetitives o tinguin un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta Llei"*), invocant a aquests efectes el Criteri interpretatiu CI/003/2016 del Consell de Transparència i Bon Govern (CTBG), segons el qual una sol·licitud és manifestament repetitiva quan de manera patent, clara i evident la persona sol·licitant conegui ja el sentit de la resolució, per haver-se-li comunicat per l'òrgan informant en un procediment anterior. En conseqüència, l'Ajuntament inadmet la sol·licitud.
6. El 28 de gener de 2019 la GAIP trasllada l'informe municipal a la persona reclamant, a la qual dona deu dies per a presentar al·legacions, convidant-la expressament a manifestar-se en relació amb la consideració de sol·licitud repetitiva feta per l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació ja que es planteja en relació amb el silenci administratiu ocorregut atesa la manca de resposta de l'Ajuntament a una sol·licitud d'informació pública dirigida a un Ajuntament de Catalunya.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té al seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb l'establert per la present llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han de ser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a que els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre a les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentrestant perduren les raons que justifiquen la seva aplicació"*.

2. Valoració de la causa d'inadmissibilitat invocada per l'Ajuntament

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament ha inadmès la sol·licitud d'informació de la que n'és causa la Reclamació en base al previst per l'article 18.1.e LTAIPBGE, segons el qual procedeix la inadmissibilitat de sol·licituds repetitives, tenint en compte els criteris del CTBG als efectes de

determinar el caràcter repetitiu de la sol·licitud. Cal qüestionar aquesta valoració municipal en atenció a les dues consideracions següents.

Per una part, la GAIP ha considerat en diverses ocasions que les Administracions de Catalunya han d'aplicar les causes d'inadmissibilitat establertes per l'LTAIPBG i no han d'acollir-se a les de l'LTAIPBGE, si són en perjudici del dret d'accés a la informació pública. Això és així perquè el legislador català, en base al criteri dels estàndards més favorables al dret d'accés, té legitimitat per a establir causes d'inadmissibilitat més favorables a aquest dret que les previstes per la legislació bàsica estatal, encara que això comporti una major exposició per a les Administracions públiques de Catalunya. En conseqüència, la GAIP entén que si bé la legislació estatal bàsica d'accés a la informació inclou el caràcter repetitiu de les sol·licituds d'informació pública entre els causes d'inadmissibilitat, aquesta causa no pot ser aplicada per les Administracions subjectes a la legislació catalana de transparència i accés a la informació pública, perquè l'LTAIPBG no la inclou al seu article 29, relatiu a les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública. En definitiva, per l'LTAIPBG, que és la legislació aplicable a les sol·licituds d'informació pública dirigides a les Administracions de Catalunya, el caràcter repetitiu de les sol·licituds no constitueix, per sí mateix, una causa d'inadmissibilitat d'aquestes.

Per una altra part, davant dels enuncis de les dues sol·licituds suposadament repetitives (antecedents 2 i 5), no està clar que ho siguin realment. La sol·licitud de la que n'és causa aquesta Reclamació demana *“els programes que desenvolupi l'Ajuntament per a la implantació efectiva de totes les eines d'administració electrònica”*, mentre que la sol·licitud precedent invocada per l'Ajuntament demanava *“les eines que utilitza l'ajuntament per a la tramitació electrònica de sol·licituds i expedients”*. Una sol·licitud demana els programes per a la implantació de les eines, mentre que l'altra demana les eines. Una es remet a la tramitació electrònica de sol·licituds i expedients i l'altra a l'administració electrònica, concepte que pot ser més ampli. En definitiva, no hi ha dubte que es tracta de dues sol·licituds coincidents en molts aspectes, però que també està clar que presenten diferències indubtables, pel que no poden ser titllades de repetitives, ja que no és patent, ni clar ni evident que la resposta a la primera sigui també necessàriament la resposta a la segona.

Si l'Ajuntament de Vic considera que, si escau, els programes que desenvolupa per a la implantació efectiva de totes les eines d'administració electrònica es concreten en la identificació de les eines que utilitza per a la tramitació electrònica de sol·licituds i expedients, pot indicar-ho així a la persona reclamant, al mateix temps que els hi facilita, però el cert és que ambdues sol·licituds no són idèntiques i sembla verosímil que mereixin respostes diferents.

En base a les anteriors consideracions, i tenint en compte a més que no és previsible la concurrència de límits legals que puguin justificar la desestimació de la sol·licitud, procedeix estimar la Reclamació

i, en conseqüència, rebutjar la inadmissió de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 per part de l'Ajuntament de Vic i requerir-lo que faciliti la informació sol·licitada a la persona reclamant en un termini raonable.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTIAPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa fet a aquest precepte per l'article 77.2.b LTIAPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 15/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació pública indicada a l'antecedent 2.

2. Requerir a l'Ajuntament de Vic a que lliuri la informació indicada a l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini màxim de quinze dies des de la notificació de la present resolució i par tal que acte seguit n'informi a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 15/2019 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.